

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Γ΄.

}}

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 3 ΤΟΥ ΝΟΕΒΡΗ 1912

}}

ΑΡΙΘΜΟΣ 493

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΙΣΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ·
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ. Ἡ τιμὴ καὶ τὸ χρῆμα (συνέχεια).
ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΛΑΠΑΘΙΩΤΗΣ. Stabat mater dolorosa.
ΤΑΚΗΣ ΜΠΑΡΛΑΣ. Ἑλλάδα—Ρωμιούνη.
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ. Ὁ πόλεμος καὶ ἡ ποίηση.
ΑἴΓΓΕΛΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ. Στὸν ἐλευθερωτὴ Διάδοχο Κωσταν-
τῖνο.
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Φυγοπόλεμος.
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ.

ΕΛΛΑΔΑ·ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ

Διθυραμβικὴ Μπαλλάντα

Σκοτάδια κι' ἄλυσσίδες... καὶ νεκρώνει
Ἡ δόξα τῶν προγόνων—μαῦρα χρόνια !...
Σάμπως βραχνᾶς καὶ μαιῖσσα πού μαργώνει,
Ἡ Ἑλλάδα ἢ ἀβασίλευτη, ἢ αἰώνια,
Χλωμὸ Φεγγάρι ἀπὸ σὲ τάφων χιόνια...
Κι' ἄστρα, τὰ παραμύθια τὰ παλιά...
Θρηνοὶ καὶ γόοι καὶ βόγγοι—μαῦρα χρόνια !...
Βαθειᾶ, σὺν τάφου πλάκα ἢ σιγαλιά...

Ἡ Ροδανγὴ !... Καὶ λάμπει ! καὶ θαμπώνει...
Οἱ σάλπιγγες—ἀλόχτερες κι' ἀηδόνια.
Κι' ὁ Γήλιος πού Φεγγάρι κι' ἄστρα λιώνει...
Χαρολαυλᾶν βροντόλαλα μηλιόνια...
Βαθειᾶ στὴ γῆς τοῦ Φονικοῦ τ' ἄξόνια
— Τριαντάφυλλα καὶ ρόδα κι' ἀγριλιά...
Γήλιος ἢ Ρωμιούνη !... Τὰ κανόνια
— Νταούλια καὶ ζουρνάδες καὶ βιολιά...

Βόγγοι καὶ γόοι κ' ἢ Νύχτα ἢ αἰώνια
— Βαθειᾶ σὺν πλάκα τάφου ἢ σιγαλιά...
Θάμπος ὁ Γήλιος !... Τὰ μηλιόνια, τὰ κανόνια
— Νταούλια καὶ ζουρνάδες καὶ βιολιά.

ΤΑΚΗΣ ΜΠΑΡΛΑΣ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΠΟΙΗΣΗ

Δυναμώνει τὰ στέρνα μας καὶ κάνει δλο μας
τὸ εἶναι νὰ κυματίζῃ σὺν ψηλὰ στηλωμένο λάβαρο,
τῶν τρανῶν πολεμικῶν ἀγώνων ὁ ἄνεμος. Περπα-
τοῦμε σὰ νὰ πετᾶμε. Καὶ οἱ λογισμοὶ μας ἀερόπλα-
να. Κάτι γενναῖο καὶ στὴ σκέψη μας, εὐγενικὸ καὶ
στὰ λόγια μας. Πατοῦμε σὲ ψηλότερο ἔδαφος. Γενό-
μαστε—πῶς νὰ τὸ πῶ! — ἀντικειμενικότεροι. Ξε-
χνιούμαστε λιγάκι. Ἔτσι μπορεῖ νὰ θαματοργήσῃ
ἓνας πόλεμος. Μᾶς ἀνεβάζει καὶ μᾶς καλλιτερεύει.
Ντρέπεται κανεὶς νὰ φανῇ μικρός. Ὁ φόβος φιλο-
τιμιάται νὰ φανῇ ἄντρας, καὶ ὁ τολμηρὸς γίνεται
ἡρωϊκός. Τὰ φαινόμενα.

Μέσα στὸ γενικὸ τοῦτο ξεκαθάρισμα, μὲ λύπη
μου παρατήρησα ἓνα ἢ δυὸ κρούσματα, ἀπὸ τὰ προ-
στυχώτερα δείγματα κουτοπονηριᾶς. Μέσα στὸν πχ-
νελλήνιον ἐνθουσιασμό, πού δλα τὰ πράγματα γῦρο
μας σὰ νὰ προβάλλουν καθαρώτερα καὶ ἀληθινώτε-
ρα, τὴ μιὰ φορὰ κάποιος καλοσυνείδητος κύριος
βάλλθηκε νὰ καταγγεῖλῃ τὴν Κυβέρνηση ὅτι ἀδραξε
μιὰ περίσταση πού κανεὶς δὲν προσέχει σὲ τέτοιες
λεπτομέρειες, γιὰ νὰ διορίσῃ διευθυντὴ τοῦ διδασκα-
λεῖου, νομίζω, ἓνα... μαλλιαρό! ὦ! τὸ φρικαλέο
κακούργημα!

Τὴν ἄλλη φορὰ κάποιος ἄλλος πατριωτικώτα-
τος καὶ φιλομουσώτατος ἄνθρωπος καταγγέλλει, ὅχι
πιά τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση, μὰ τὴν Ἑλληνικὴ
Ποίηση, γιὰτὶ χρεωκόπησε, καθὼς λέει, ἄδοξα κ'
αἰσχρά. Ὁ Πόλεμος ἀρχισε νὰ στραποδροντᾶ· πέρα-
σε μιὰ βδομάδα· δάφνες ὠριστολιζοῦνε τὰ Ἑλλη-
νικὰ ὅπλα, καὶ δὲν εὐτύχησε ὁ κύριος νὰ διαβάσῃ
μέσα στὴν ἐφημερίδα του, κάπου, μαζὶ μὲ τὰ τηλε-
γραφήματα τῆς ἡμέρας καὶ μὲ τὰ λογῆς κριτικὰ
κ' ἐνθουσιαστικὰ ἄρθρα, κανένα ποίημα πού νὰ τοῦ
γιομίσῃ τὸ μάτι· ἄρα δὲν ὑπάρχει ποίηση στὴν Ἑλ-
λάδα. Σοφὴ ἀνακάλυψη!

Ἡ ἀνακάλυψη τούτη ἀνάξια εἶναι νὰ τὴν προ-
σέξουμε, γιὰτὶ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ παρὰ ἀπὸ ἄν-
θρωπο ἀνειλικρινῆ, πού δὲ γράφει παρὰ γιὰ νὰ
πειράξῃ πρόσωπα, κι ἄς εἶναι καὶ κουτὰ καὶ ἀδέ-
ξια, ἢ ἀπὸ ἄνθρωπο πού δὲν ὑποψιάζεται τὰ φυσικὰ
καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ποιητικῆς τέχνης,
καὶ ξεχωριστὰ στὴν περίσταση τούτη τὸ ἔργο καὶ